

A rómaiakhoz

AD NOTAM: HORATIUS, CARMINA, III, 2

Eddzék az ifjak még, ami edzhető!
A fitnessérzet önbizalomtüzén
    hevülve érjen férfiassá
    korcs ivadéka a hős apáknak!

Lószart se ér egy elfuserált puhány,
s kedves, ha vénen ontod a sok rizsát:
    a háború nem gombnyomásos
    játshadozás, hanem ősi virtus!

Méltán magasztos halni, ha halni kell.
Másnak. De van pár ötleted is, kinek!
    Ha célba ér a sok vonaglás,
    fölragyog úgyis a szent szivárvány!

Arcod fakultabb, mint a halott fenék.
Mit ember épít, nyersanyagul marad.
    Pazar családi birtok állt itt,
    s most a romokra kutyák vizelnek.

Virtuskodásod bére a szép halál.
Békésen is csak sírba taszítanak.
    Egy Prada-öltönyben rohadni
    gusztusosabb-e vagy egy gatyában?

Hellén mezőkről álmodom! Egy böngöly-
raj dong a töppedt szarkupacok fölött.
    Aszott kis életedre gondolj,
    és stilizálj, mitizálj időben!

Bár sánta lábát húzza a Büntetés,
végül csak eljő. Bár szenilis kicsit,
    szelektíven, de ostorával
    jól odacsap, ha gyanús a képed!

Az állam hajójához

ALKAIOSZ-MOTÍVUMOKRA

Süllyed hajócskád, Állam, e versben is.
Nem kell vihar sem, önmaga szétesik;
mit tépjen itt, ha nincs vitorla,
s fantom az árboc a múlt ködében?

Luxusmedencében kilyukadt lavór.
Még úszol egyet? Rozsda zabál belül,
a habfürdő s a klór szagától
sem leszel elragadóbb, hajócska!

Inkább borozunk? Fölvizezett a bor.
Szőlőt se látott. Élvezetekre vágysz?
Zsibbasszon el csaló felejtés,
vagy legalább butaságod élvezd!

Fölfújtt flamingó úszik a part felé,
lány rózsaszínben ring a habok fölött.
Unottan nézi végtusádat
műmosolyában a szenvtelenség.

